

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/69/2016
Identifikačné číslo spisu:	4112239342
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4112239342.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Regib, spol. s.r.o., so sídlom Přerovská 485/35, Holice, Olomouc, Česká republika, IČO: 607 47 544, zast. JUDr. Ľubošom Rackom, PhD., advokátom, so sídlom Štúrova 19, Liptovský Mikuláš, proti žalovanej v 1. rade: C. F., nar. X. E. XXXX, bytom P. XXX, A., v 2. rade: D. J., nar. X. H. XXXX, bytom H. ul. XXXX/X, F., zast. Advokátska kancelária JUDr. Roman BLAŽEK, s.r.o., so sídlom Pohraničná 4, Komárno, IČO: 36 721 123, o zaplatenie zmenkovej sumy 48.000,-Kč s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 29CbZm/7/2013, o dovolaní žalovanej v 2. rade proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15CoZm/181/2014-95 z 12. mája 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovanej v 2. rade o d m i e t a.

II. Žalobca m á voči žalovanej v 2. rade n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 29CbZm/7/2013-62 z 21. februára 2014 zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Nitra č. k. 29Zm/156/2012-14 z 26. novembra 2012, v spojení s opravným uznesením tohto súdu č. k. 29Zm/156/2012-19 zo dňa 22. januára 2013 ponechal voči žalovanej v 2. rade v platnosti v celom rozsahu. Súčasne túto zaviazal na náhradu trov námietkového konania žalobcovi v sume 297,80,-Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa svojím návrhom domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade vydania zmenkového platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalované v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu 48.000,-Kč, úroky vo výške 6 % ročne zo zmenkovej sumy od 21. júla 2012 až do zaplatenia, odmenu vo výške 1/3-iny percenta zo zmenkovej sumy vo výške 160,-Kč. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaná v 1. rade ako zmenkový dlžník bez protestu vystavila dňa 21. júla 2010 v Komárne vlastnú zmenku na čiastku 48.000,-Kč so splatnosťou 21. júla 2012, na rad IFP Institut Finančního poradenství, a.s. Brno, IČO: 634 87 594 (ďalej len „IFP“). Zmenku avalovala žalovaná v 2. rade. Žalobca nadobudol predmetnú zmenku rubopisom od IFP.

3. Vzhľadom k tomu, že žalobca predložil súdu prvopis zmenky, súd prvej inštancie dňa 26. novembra 2012 vydal zmenkový platobný rozkaz č. k. 29Zm/156/2012-14. Žalovaná v 2. rade v súlade s § 175

ods. 1 prvá veta zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) podala proti zmenkovému platobnému rozkazu v zákonnej trojdňovej lehote písomné námietky, v ktorých namietala neplatnosť zmenky, jej spísanie a podpísanie podvodným spôsobom, pretože bez podpísania zmenky nemohla pracovať. Ďalej namietala, že zmenku nedostala do rúk a ani vykonávaciu zmluvu k zmenke. Dohodnutý obsah zmenky nebol naplnený, nakoľko ho protistrana porušila. Žalovaná v 2. rade preto v roku 2010 osobne vypovedala zmluvu s IFP z dôvodu neplnenia záväzkov z ich strany. Žalovaná v 2. rade v marci 2011 dostala e-mailom tlačivo ohľadne vrátenia zmenky, ale zmenky vrátené neboli. Žalovaná v 1. rade nepodala proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky v zákonom stanovenej lehote v súlade s § 175 ods. 1 O. s. p., preto zmenkový platobný rozkaz (v spojení s opravným uznesením č. k. 29Zm/156/2012-19 zo dňa 22. januára 2013) voči žalovanej v 1. rade nadobudol právoplatnosť 15. januára 2013 a nebola účastníkom námietkového konania.

4. Vzhľadom na „koncentračnú zásadu“ v námietkovom konaní (§ 175 ods. 4 prvá veta za bodkočiarkou O. s. p.), predmetom dokazovania v námietkovom konaní boli iba námietky, ktoré boli uvedené v námietkach žalovanej v 2. rade zo dňa 10. januára 2013. Tie súd prvej inštancie hodnotil predovšetkým podľa čl. I. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZZŠ“), pričom konštatoval, že všetky námietky žalovanej v 2. rade majú charakter kauzálnych námietok. Preto podľa názoru súdu prvej inštancie námietky žalovanej v 2. rade neobstoja, keďže na tie žalovaná v 2. rade nemá nárok (čl. I. § 17 ZZŠ v spojení s čl. I. § 20 ods. 1 a 2 ZZŠ). Súdu prvej inštancie sa nepodarilo zistiť, a žalovaná v 2. rade ani na to neprodukovala dôkazy, aká presná kauza je za vystavením predmetnej zmenky. Predmetom konania je zmenka, ktorú vystavila žalovaná v 1. rade C. F. a súd nevie, aká kauza je medzi žalovanou v 1. rade C. F. a IFP. Túto skutočnosť je povinný preukazovať účastník súdneho konania - žalovaná v 1. rade (ak by podala námietky), resp. žalovaná v 2. rade v zákonnej 3 trojdňovej lehote na podanie námietok.

5. Súd prvej inštancie zistil, že za zmenkou je nejaká bližšie neidentifikovaná poisťná zmluva žalovanej v 1. rade (nie je k dispozícii) s Českou podnikateľskou poisťovňou, a.s. a bližšie neidentifikovaná inomínatna zmluva (nie je k dispozícii) žalovanej v 1. rade s IFP. Žalovaná v 2. rade v konaní neposkytla súdu žiadne dôkazné prostriedky o kauzálnom vzťahu medzi žalovanou v 1. rade a IFP. Žalovaná v 2. rade ako fyzická osoba - občan nebola zmluvnou stranou kauzálného vzťahu a takisto nie je ani vystaviteľom zmenky. Bola iba avalistom na zmenke, a preto nemá právo podávať kauzálne námietky, ktoré môže namietat len vystaviteľ zmenky - žalovaná v 1. rade, ktorá má v námietkovom konaní úplne iné postavenie ako avalista. Súd prvej inštancie uviedol, že zmenkový ručiteľ na rozdiel od bežného ručenia nie je dlžníkom akcesorickým, ale je dlžníkom samostatným, čo sa prejavuje najmä v jeho možnosti prípadnej obrany. Žalovaná v 2. rade ako avalista môže proti žalobcovi ako majiteľovi zmenky uplatniť iba námietky, ktoré vyplývajú z ich vlastných vzťahov, ale nie námietky, ktoré patria iba zmenkovému dlžníkovi (žalovanej v 1. rade) a zakladajú sa na ich vlastných vzťahoch k majiteľovi zmenky. Povinnosť žalovanej v 2. rade zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vyplýva z ručiteľského záväzku žalovanej v 2. rade, nakoľko je vo veci takisto priamym dlžníkom žalobcu. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že žalovaná v 2. rade nemá takisto nárok na kauzálne námietky, nakoľko nepreukázala, že zmenka bola indosovaná až po lehote na protest. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že na zmenke je nedatovaný indosament, kde platí právna domnienka podľa čl. I. § 20 ods. 2 ZZŠ, že pokiaľ nie je preukázaný opak, má sa za to, že nedatovaný indosament bol na zmenku napísaný pred uplynutím lehoty protestu. Aj v prípade, že by žalovaná v 2. rade preukázala, že zmenka bola indosovaná pred uplynutím lehoty na protest, jej postavenie by to nezmenilo. Ako avalista by naďalej nemala námietky vystaviteľa zmenky, nakoľko nie je účastníkom primárneho kauzálného vzťahu. Súdu prvej inštancie bol predložený prvopis zmenky, ktorá je formálne platná, nakoľko má všetky náležitosti vyžadované ZZŠ podľa čl. I. § 75 ZZŠ a takisto indosament má všetky náležitosti podľa čl. I. § 11 a nasl. ZZŠ a čl. I. § 20 ods. 1 a 2 ZZŠ. Žalobca predložil súdu ako dôkazný prostriedok, že zmenku podpísali žalované v 1. a 2. rade, prehlásenie žalovaných v 1. a 2. rade zo dňa 23. júla 2010, na ktorom sú ich úradne osvedčené podpisy na matrike. Podľa záveru súdu prvej inštancie nebolo preukázané, že by zmenka bola neplatná z dôvodov, ktoré uvádza žalovaná v 2. rade vo svojich námietkach. Vzhľadom k tomu, že žalovaná v 2. rade v námietkovom konaní nepreukázala svoje tvrdenia a tým neuniesla dôkazné bremeno, ani jej nepatrili ako avalistovi kauzálne námietky, ktoré podala, súd prvej inštancie v súlade s § 175 ods. 4 druhá veta O. s. p. ponechal zmenkový platobný rozkaz tamojšieho súdu č. k. 29Zm/156/2012-14 z 26.

novembra 2012, voči žalovanej v 2. rade v platnosti v plnom rozsahu.

6. O trovách námietkového konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a ich náhradu priznal úspešnému žalobcovi.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom č. k 15CoZm/181/2014-95 z 12. mája 2015 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

8. V odôvodnení konštatoval, že z vykonaného dokazovania a obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie vo veci riadne zistil stav, vec správne právne posúdil a aplikoval rozhodujúce ustanovenia ZZŠ. Stotožnil sa s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a konštatoval správnosť jeho dôvodov. Na zdôraznenie jeho správnosti uviedol, že pre námietky a konanie o námietkach sa prísne uplatňuje koncentračná zásada spočívajúca v tom, že súd môže preskúmať len námietky, ktoré boli podané v lehote 3 dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu. Na neskôr podané námietky (napr. v odvolaní, dovolaní, mimoriadnom dovolaní) už súd nemôže brať zreteľ. V prejednávanej veci sa prvoinštančný súd správne zaoberal iba námietkami podanými v zákonnej lehote. Žalovaná v 2. rade neunesla dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti svojich námietok. Odvolací súd ďalej uviedol, že v napadnutom rozhodnutí sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalovanej v 2. rade proti zmenkovému platobnému rozkazu a na nové argumenty žalovanej v 2. rade, uvedené v jej odvolaní, vzhľadom na koncentračnú zásadu ani nemohol prihliadnuť.

9. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi ich nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

10. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 3. septembra 2015.

11. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaná v 2. rade (ďalej aj „dovolatelka“) podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. z dôvodov podľa § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O. s. p. Namietala, že súdy oboch inštancií svojím postupom porušili jej právo na predvídateľnosť rozhodnutia a riadne odôvodnenie, čím jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedla, že pre nedostatok dôvodov nie je možné zistiť z akých dôvodov oba súdy zmenku považovali za platnú napriek existencii množstva rozhodnutí, ktoré konštatujú opak - pluralita platobných miest. Platnosť zmenky mala byť skúmaná ex offio bez ohľadu na námietky žalovanej v 2. rade. Dodala, že duplicita platobných miest spôsobuje neplatnosť zmenky, pričom v tomto smere poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3CbZm/20/2013 zo 4. septembra 2013, Okresného súdu Trnava sp. zn. 23CbZm/2/2013 z 25. septembra 2013, Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1CbZm/39/2008 z 10. marca 2009, ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/32/2013 z 10. februára 2014. Vzhľadom na uvedené navrhla napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Vyjadrenie k dovolaniu žalovanej v 2. rade nebolo podané.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej v 2. rade je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

14. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O. s. p..

15. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd podľa § 451 ods. 3 veta prvá C. s. p. stručne uvádza, že rozhodnutia odvolacieho súdu vydané v procesnej forme rozsudku, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 238 ods. 1 až 3 O. s. p.. V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. platí, že dovolanie je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.), alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom

sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), alebo rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

16. V predmetnej veci je dovolaním žalovanej v 2. rade napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre ako súdu odvolacieho, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. V prejednávanej veci teda dovolaním nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, odvolací súd sa neodchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, keďže v tejto veci dovolací súd ešte nerozhodoval a odvolací súd taktiež nevyslovil, že dovolanie je prípustné a ani nevyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. Dovolanie preto v danom prípade podľa ust. § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. nie je prípustné.

17. Dovolanie by v predmetnom prípade bolo prípustné, iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p., ktoré je dovolací súd povinný skúmať (§ 242 ods. 1 O. s. p.) bez ohľadu na to, či ich dovolateľ namietal alebo nie. Žalovaná v 2. rade procesné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietala, a keďže vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo, zameral sa dovolací súd na vadu konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., označenú dovolateľkou v dovolaní, spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom je vo všeobecnosti potrebné rozumieť taký procesne nesprávny postup súdu priechiaci sa zákonu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania. Dovolací súd zároveň zdôrazňuje, že prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 ods. 1 O. s. p. nezakladá samo tvrdenie účastníka o existencii niektorej z uvedených procesných väd; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo.

18. Dovolateľka ako vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. uviedla nepredvídateľnosť a nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, keďže pre nedostatok dôvodov nie je možné zistiť z akých dôvodov oba súdy zmenku považovali za platnú.

19. V tomto smere dovolací súd poukazuje na stanovisko občianskoprávneho kolégia č. 2 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016), v zmysle ktorého nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť, to však bez ďalšieho neznamena, že nedostatočné (nepreskúmateľné) odôvodnenie rozhodnutia predstavuje dôvod, ktorý zakladá prípustnosť dovolania smerujúceho proti nemu. Pokiaľ sa účastník nazdáva, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepreskúmateľné, má zachované právo namietat túto nesprávnosť v procesne prípustnom opravnom prostriedku. Skutočnosť, že súd svoje rozhodnutie odôvodnil nedostatočne, preto bez ďalšieho neodníma účastníkovi konania možnosť pred súdom konať. Celkom výnimočne sa môže vyskytnúť prípad, v ktorom písomné vyhotovenie rozhodnutia nebude obsahovať ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Len v takomto výnimočnom prípade môže uvedená okolnosť zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., lebo len takto charakterizovaný nedostatok odôvodnenia rozhodnutia môže intenzitou svojich právnych dôsledkov prekročiť rámec tzv. inej vady (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). O takýto výnimočný prípad však v prejednávanej veci nejde.

20. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že Okresný súd Nitra vydal zmenkový platobný rozkaz č. k. 29Zm/156/2012-14 z 26. novembra 2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 29Zm/156/2012-19 z 22. januára 2013, pretože žalobca súdu predložil prvopis zmenky. Na základe námietok podaných žalovanou v 2. rade Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 29CbZm/7/2013-62 z 21. februára 2012 ponechal zmenkový platobný rozkaz voči žalovanej v 2. rade v platnosti v celom rozsahu s odôvodnením, že v námietkovom konaní žalovaná v 2. rade nepreukázala svoje tvrdenia a tým neuniesla svoje dôkazné bremeno a ani jej, ako avalistovi, nepatrili kauzálné námietky, ktoré podala. Na odvolanie žalovanej v 2. rade Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 15CoZm/181/2014-95 z 12. mája 2015 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie s tým, že súd prvej inštancie sa správne zaoberal iba námietkami podanými v zákonnej lehote. Zopakoval, že žalovaná v 2. rade neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti svojich námietok a dodal, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými

relevantnými námietkami žalovanej v 2. rade a že na nové argumenty uvedené v odvolaní nemohol prihladiť vzhľadom na koncentračnú zásadu.

21. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Odvolací súd odôvodnil svoje rozhodnutie v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p., a teda s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O. s. p. uviedol, že sa stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie a na zdôraznenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia poukázal na koncentračnú zásadu, ktorá sa uplatňuje v námietkovom konaní proti zmenkovému platobnému rozkazu. Zdôraznil, že na neskôr podané námietky už súd nemôže brať zreteľ. Odvolací súd teda jasne, stručne a vecne odôvodnil prečo sa stotožnil s odôvodnením prvoinštančného rozsudku, a aj z akého dôvodu potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu, ktorý ponechal zmenkový platobný rozkaz v platnosti. Zaoberal sa odvolacím námietkami žalovanej v 2. rade a poukázal na skutočnosť, že na nové argumenty uvedené v odvolaní nemohol prihladiť pre koncentračnú zásadu. Takisto rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa základné kritéria v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p., a preto nemožno konštatovať odňatie možnosti žalovanej v 2. rade konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

22. Na doplnenie správnosti záverov odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie dovolací uvádza, že aj námietka úplnej neplatnosti zmenky je podriadená koncentračnej zásade, a ak nie je včas (v 3-dňovej lehote na podanie námietok) uplatnená, nemôže súd prvej inštancie, a ani odvolací súd na takúto námietku prihliadať. Záver, že v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu mala žalovaná v 2. rade uviesť všetko čo proti nemu namieta jednoznačne vyplýva z ust. § 175 ods. 4 O. s. p. a uvedený záver sa bez pochybností vzťahuje aj na námietku neplatnosti zmenky, pričom žalovaná v 2. rade taktiež znáša dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení.

23. Dovolateľka tiež namietala, že predmetné konanie trpí inou vadou (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), na ktorú musí dovolací súd prihliadať aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná. Je to procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p., nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tohto tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné; o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde.

24. Dovolateľka v dovolaní poukázala na ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., podľa ktorého sa dovolaním napadnutý rozsudok mal zakladať na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávne práve posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania nenakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o takýto prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

25. So zreteľom na vyššie uvedené, keďže v danom prípade dovolanie žalovanej v 2. rade proti rozsudku odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O. s. p. prípustné a vada uvedená v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (ani žiadna iná procesná vada v zmysle citovaného ustanovenia) zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie žalovanej v 2. rade podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

26. So zreteľom na odmietnutie dovolania, nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

27. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že nárok na ich náhradu voči žalovanej 2/ má žalobca ako úspešná strana sporu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.